

vedet betragte Snekastningen som et kommunalt Arbejde, saa maa man derhos ogsaa betragte det som et kommunalt Ombud at være Snefoged. Skulde man først til at lønne alle disse kommunale Bestillinger, vilde snart den halve Del af Befolkningen blive lønede smaa Embedsmænd. Det bør altsaa betragtes som et kommunalt ulønnet Hverv at skulle ordne det her omhandlede kommunale Arbejde. — Den ærede Minister omtalte den Strømning, der er gaaet gennem Europa, og som nu ogsaa er naaet til os, og har sagde, at Husmændene og Indfidderne i Samfundet muligvis kunde gøre sig til Herrer over Situationen. Jeg vil dog haabe, at dette ikke vil blive Tilfældet her i vort Fædreland, om der end ganske vist enkelte Steder stræbes hen dertil. Den ærede Minister nævnte dernæst ogsaa, at i Nærheden af Kjøbstæderne og Jernbanerne kunne disse Folk ofte faae en større Dagløn for deres Snekastningsarbejde, end Kommunerne kunne give, og at de derfor ikke ville kunne faas til Arbejdet i Kommunerne, naar de ikke ere pligtige dertil. Jeg maa derved bemærke, at det, naar de ere pligtige til at gøre Arbejdet, dog vil give Anledning til Misnoie blandt disse Folk, naar der i Kommunerne kun ydes dem en lille Dagløn, medens de ved Jernbanerne og i Kjøbstæderne kunne tjene en stor Dagløn. — Jeg skal endnu erkjende, at der ganske vist kan være Mangler ved Flertallets Forslag, og jeg vil navnlig erkjende, at jeg nærer nogen Frygt for, at det i strenge Snevintre kan træffe sig, at man vil komme til at savne det behørig Mandskab til i behørig Tid at faae Sneen fjernet. Men om der nu ogsaa saaledes er forskellige Mangler ved Flertallets Forslag, maa jeg dog anse det for det Bedste, og jeg vil altsaa stemme derfor. Regjeringens Forslag tør jeg paa ingen Maade stemme for af de Grunde, jeg har udtalt. Mindretallets Forslag har vel efter min Mening visse Fordele ved sig, men det har ogsaa i mine Tanker saa væsentlige og store Mangler, at jeg ikke tror, at det kan være brugbart; jeg indrømmer navnlig, at det har den Fordel, at det lægger Byrderne, som det ærede Medlem, der anbefalede det, (Griffen) udtalte sig, mest paa de

Skuldre, hvor de bør lægges. Det kan dog vel være, at man til 3die Behandling kan komme til et Forslag, som endnu bedre end Flertallets kan opfylde de Fordringer, som man tror bør gjøres for at faae denne Slags Arbejde udført.

Formanden: Den ærede Taler gjengav en Ytring af den høitærede Indenrigsminister før i Dag paa en Maade, som forekom mig mindre heldig, hvad der dog ganske vist ikke var den ærede Talers Mening. Det kom derefter til at hedde, at den høitærede Indenrigsminister havde sagt i ren Almindelighed, at man kunde frygte for, at Husmænd og Indfister kunde gøre sig til Herrer over Situationen. Men det var ikke i ren Almindelighed, at der fra Ministerens Side var Tale om Situationen, men kun ligeoverfor til en vis given Tid at faae et Snekastningsarbejde udført eller ei.

Philipsen: Jeg kan fatte mig i Korthed, saa meget mere som det, jeg vilde have sagt, tilbørlig er sagt af den høitærede Minister og det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (Østrup). Der er dog een Bemærkning, jeg skal tillade mig at fremføre, idet jeg nemlig vil fremhæve det Farlige i at fritage Husmænd og Indfister for at kaste Sne, navnlig paa saadanne Steder, hvor der gaar Jernbane igennem; thi det vil vistnok der være umuligt for Kommunerne at tilvejebringe den fornødne Arbeidskraft, saafremt denne Forpligtelse ikke paahviler Husmændene. Det er blevet fremhævet af den ærede Ordfører, at Mindretallet vil sætte en vilkaarlig og urigtig Grændse, idet efter dette Forslag nogle af de uformuende jordløse Husmænd, for Exempel de, der vare ansatte til en Skat af 11 Mk., vilde faae Betaling for deres Arbejde, hvorimod de, der vare ansatte til 12 Mk., kom til at arbejde uden Betaling. Jeg vil dog gjøre opmærksom paa, at i Udvalgets Flertals Forslag er Grændsen sat endnu mere vilkaarlig og urigtig, idet det nemlig har sagt, at Husmænd uden Jord og Indfiddere skulle være fritagne. Det er allerede fremhævet af en foregaaende æret Taler, at denne Grændse var